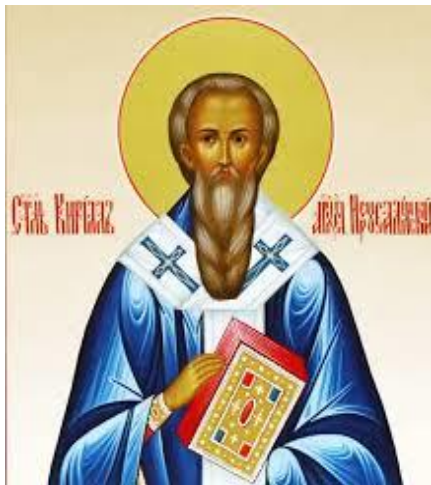

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei "Învierea Domnului", cartierul Dacia, Iași

DESPRE CREDINȚĂ

Sf. Chiril al Ierusalimului,
icoană

Credința are atât de mare putere, încât se mântuiește nu numai cel care crede, ci unii chiar sunt mântuiți prin credința altora. Slăbănogul din Capernaum nu credea, credeau însă cei care-l duceau și care l-au coborât prin acoperișul casei. Slăbănogul avea bolnav și sufletul împreună cu trupul. Să nu crezi că eu îl acuz zadarnic pe slăbănog! Chiar Evanghelia a spus: "Văzând Iisus credința lor" - n-a spus: "credința lui" –, "spune slăbănogului: Scoală!". Cei care îl purtau credeau, iar slăbănogul s-a bucurat de vindecare. Vrei să vezi mai bine că unii sunt mântuiți prin credința altora? Lazăr a murit. Au trecut o zi, două, trei, iar putreziciunea îi păștea trupul. Era cu puțință ca un mort de patru zile să mai creadă și să mai roage pentru el pe izbăvitor? Dar ceea ce lipsea celui mort, aceea au plinit surorile lui bune. Când Domnul a venit și sora lui Lazăr a căzut la picioarele Lui, la întrebarea Lui: "Unde l-ați pus?", ea l-a răspuns: "Doamne, miroase acum, că este a patra zi".

Domnul îi zice: "Dacă vei crede, vei vedea slava lui Dumnezeu". Aproape că i-a spus: "înlocuiește tu credința mortului!". Și atât de multă putere a avut credința surorilor, încât l-a chemat pe cel mort de la porțile iadului! Dacă unii crezând în locul altora au avut putere să-i învie pe morți, tu oare, dacă pentru tine însuși vei crede din inimă, nu te vei folosi mai mult? Dar chiar dacă ești necredincios, sau puțin credincios, Domnul este iubitor de oameni și stă alături de tine dacă te pocăiești. Numai spune și tu din inimă: "Cred, Doamne, ajută necredinței mele!". Dar chiar și atunci când ești credincios, totuși nu ai desăvârșirea credinței; ai nevoie și tu să spui ca apostolii: "Doamne, adaugă-ne credință!". Puținul îl ai prin tine însuși; prinosul însă îl primești de la Acela. Cuvântul credință, în ceea ce privește numirea sa, este unul, dar ea este de două feluri. Este un fel dogmatic de credință, în care există un acord al sufletului cu un anumit lucru. Acest fel de credință folosește sufletului, după cum spune Domnul: "Cel care ascultă cuvintele Mele și crede în Cel care M-a trimis, are viață veșnică și la judecată nu va veni". Și iarăși: "Cel care cere